

برای اولین‌بار ۴ گیت ورودی فاضلاب به کارون حذف می‌شود

مدیرعامل آبفا خوزستان گفت: برای اولین بار در تاریخ، ۴ گیت ورودی فاضلاب به رودخانه کارون حذف می‌شود. به گزارش خبرگزاری فارس از اهواز، صابر علیدادی مدیرعامل آبفا خوزستان ، در جمع خبرنگاران، اظهار کرد: در سفر اخیر آقای رئیس جمهور به استان خوزستان یکی از برنامه‌های مهم بازدید از برنامه جامع آب و فاضلاب اهواز است. وی افزود: در دو سه سال اخیر تلاش‌های زیادی شد برای اینکه طرح جامع فاضلاب اهواز درصد پیشرفت بالایی را به خود اختصاص دهد. مدیر آبفا خوزستان عنوان کرد: خوشبختانه توانستیم در یک سال اخیر این پازل‌ها را کامل کنیم و یک پازل ابتدایی فاز ۱ طرح جامع فاضلاب اهواز شامل بهره‌برداری از چهار و نیم کیلومتر میکرو تونل به روش ام تی بی ام، ۳۹۰ کیلومتر خطوط شبکه فرعی و اصلی و بهره‌برداری از یک ایستگاه پمپاژ منحصربفرد در نوع خودش ایستگاه پمپاژ ملی راه با ظرفیت ۱۲۰ هزار متر مکعب در شبانه روز و این پازل باعث می‌شود برای اولین بار از سال ۱۳۷۱، ۴ گیت فاضلاب ورودی به رودخانه کارون حذف شود.

خبر

در مضیف شیخ عوفی سلطان طرفی برگزار شد ؛

جلسه مشترکه اعضاء مجلس مشایخ عرب خوزستان با نخبگان جوانان ، نویسنده ، بازیگر و فعال اجتماعی و درمان

سید لطیف سیف السادات فعال اجتماعی ، سلامت و درمان به دعوت از مجمع مشایخ عرب خوزستان در خصوص ارائه گزارش از فعالیت های خیریه در حوزه اجتماعی و سلامت و درمان به اقشار نیازمند و بی بضاعت و در حوزه پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی . سیف السادات : مدیر عامل موسسه خیریه اکرام مهر علی اهواز و موسس درمانگاه خیریه طبیب ملاشیه و مدیر مرکز اختلالات سوء مصرف مواد مخدر امید سلامت بیان کردن که موسسه خیریه در حوزه سلامت و درمان و پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی در مناطق کم برخوردار غرب اهواز با کمک خیرین شهر در این حوزها جهت ارتقاء سطح آگاهی شهروندان و تاب آوری پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی و ارائه خدمت سلامت و درمان بل خصوص به مددجویان کمیته امداد امام خمینی ره ، بهزیستی و موسسات خیریه و عموم مردم با تعرفه های خیریه در بخشی عمومی و تخصصی، دندانپزشکی، فیزیوتراپی ، طب سنتی وعمل های سرپایی..... که تا ساعت ۱۲ شب ارائه می‌نماید . در حوزه آسیب‌های اجتماعی برگزاری کارگاهی آموزشی پیش از ازدواج ، قبل از ازدواج ، مهارت‌های زندگی ، همسر داری ، زار داری ، فرهنگ غلط تیر اندازی در مراسمات ، مهارت‌های نه گفتن بل خصوص در حوزه آسیب اعتیاد.... در بین نوجوانان و جوانان و خانواده ها بصورت رایگان و داوطلبان اجرا گردیده.

سید لطیف سیف السادات بیان کردن و از مجمع مشایخ عرب خوزستان در خواست کمک و مساعدت در این حوزها کردن و مجمع مشایخ استان از عملکرد موسسه استقبال کردن و قول مساعد دادن و یکی از رسالت این مجمع ارتقاء سطح آگاهی در حوزه آسیب های اجتماعی و پیگیری صحت و سلامت و فرهنگ های غلط که در بین نوجوانان و جوانان ما رخ داده و مسبب مشکلات و معضلات اجتماعی گردیده که با کمک شما نخبگان و فعالین اجتماعی این آسیب ها از دوش نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران برداشته و کمک حال مسولین باشد.

از مانیتورینگ آلودگی تا کاهش فلرینگ ؛

خواسته‌های زیست‌محیطی در سفر رئیس جمهور به خوزستان

مدیرکل حفاظت محیط زیست خوزستان با بیان اینکه با وجود آلاینده‌های زیست محیطی زیاد باید مرکز مانیتوزینگ پایش آلودگی هوا خوزستان در استان راه‌اندازی شود، گفت: پروژه‌های کاهش فلرینگ در خوزستان باید به صورت ویژه پیگیری شود و با استفاده از ظرفیت سرمایه‌گذاران یا منابع دولتی، به سرعت به نتیجه نهایی برسد.

داود میرشکار در گفت‌وگو با ایسنا با اشاره به انتظارات زیست محیطی از رئیس جمهور در سفر هیات دولت به خوزستان اظهار کرد: دولت چهاردهم نگاه مثبتی در حوزه محیط زیست دارد و امیدواریم از این ظرفیت برای بهبود وضعیت محیط زیست استفاده شود.

وی افزود: با توجه به تنوع زیاد کوه، دشت و دریا باید ظرفیت‌های محیط زیستی خوزستان حفظ و حراست شود و این ظرفیت‌ها به گونه‌ای مدیریت شوند که وضعیت بهتر شود.

مدیرکل حفاظت محیط زیست خوزستان عنوان کرد: در محیط زیست به نیروی انسانی بیشتری نیاز داریم و باید فکری برای این مساله شود. همچنین باید تجهیزات آزمایشگاه‌ها، خودروها و موتورسیکت‌ها متناسب با وسعت پهنه‌های زیست محیطی تامین تا خدمات بهتری ارائه شود. همچنین ساخت موزه حیات وحش مناسب در خوزستان ضروری است.

میرشکار عنوان کرد: صنایع خوزستان هم باید به دستگاه‌های سنجش آلاینده‌های محیط زیستی مجهز شوند تا اطلاعات به صورت آنلاین در اختیار محیط زیست قرار بگیرد و تصمیمات بر این اساس اتخاذ شود.

وی گفت: با توجه به اینکه خوزستان آلاینده‌های زیست محیطی زیادی دارد باید مرکز مانیتوزینگ پایش آلودگی هوا راه‌اندازی شود؛ فعلا تنها درخواست راه‌اندازی این مرکز را داده‌ایم و به مرحله اجرا نرسیده است.

با دستور وزارت نیرو؛

۱۴/۰۰۰ هکتار از تالاب شادگان خشک می‌شود!

مقدمه

تالاب شادگان یکی از بزرگ‌ترین و مهم‌ترین تالاب‌های ایران و خاورمیانه است که در شهرستان شادگان و استان خوزستان واقع شده است. این تالاب به عنوان یک اکوسیستم حساس و متنوع، نقش حیاتی در حفظ تنوع زیستی، تأمین آب، و حمایت از معیشت جوامع محلی ایفا می‌کند. با این حال، کاهش ۱۴۰۰۰ هکتار از مساحت این تالاب، آثار مخرب اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و محیط زیستی به همراه خواهد داشت که در این مقاله به بررسی آن‌ها خواهیم پرداخت.

آثار اقتصادی:

۱. کاهش منابع آب:

تالاب شادگان به عنوان یک منبع آب شیرین و محل ذخیره‌سازی آب‌های سطحی، نقش مهمی در تأمین آب کشاورزی و شرب دارد. کاهش مساحت این تالاب به معنای کاهش منابع آبی است که می‌تواند به افزایش هزینه‌های تأمین آب و کاهش تولیدات کشاورزی منجر شود. این موضوع به ویژه در مناطق خشک و نیمه‌خشک مانند خوزستان که به شدت به آب وابسته هستند، تأثیرات منفی خواهد داشت.

۲. کاهش تولیدات کشاورزی:

کاهش مساحت تالاب شادگان می‌تواند به کاهش کیفیت خاک و افزایش شوری آن منجر شود. این امر به نوبه خود می‌تواند تولیدات کشاورزی را تحت تأثیر قرار دهد و به کاهش درآمد کشاورزان منجر شود. در نتیجه، این موضوع به افزایش فقر و نابرابری اقتصادی در منطقه منجر می‌شود.

۳. تأثیر بر صنعت ماهیگیری:

تالاب شادگان به عنوان یک زیستگاه مهم برای انواع ماهی‌ها و دیگر موجودات آبزی، نقش کلیدی در صنعت ماهیگیری دارد. کاهش مساحت این تالاب به کاهش جمعیت ماهی‌ها و در نتیجه کاهش درآمد ماهیگیران محلی منجر می‌شود. این موضوع می‌تواند به بیکاری و نارضایتی اجتماعی در جوامع محلی منجر شود.

آثار اجتماعی:

۱. بیکاری و نارضایتی اجتماعی:

کاهش تالاب شادگان به طور مستقیم به بیکاری در جوامع محلی منجر خواهد شد. با کاهش منابع آب و تولیدات کشاورزی، بسیاری از افراد شغل خود را از دست خواهند داد. این موضوع به افزایش نارضایتی اجتماعی و تنش‌های اجتماعی در منطقه منجر می‌شود.

۲. مهاجرت:

با کاهش فرصت‌های شغلی و افزایش فقر، بسیاری از ساکنان منطقه به دنبال فرصت‌های بهتر به مناطق دیگر مهاجرت می‌کنند. این موضوع به تخلیه جوامع محلی و کاهش تنوع فرهنگی در منطقه منجر می‌شود.

آثار فرهنگی:

۱. از دست رفتن میراث فرهنگی:

تالاب شادگان نه تنها یک اکوسیستم طبیعی است، بلکه دارای ارزش‌های فرهنگی و تاریخی نیز می‌باشد. کاهش این تالاب می‌تواند به از دست رفتن میراث فرهنگی و سنت‌های محلی منجر شود. جوامع محلی که به این تالاب وابسته هستند، بخشی از هویت فرهنگی خود را از دست خواهند داد.

۲. تغییر در سبک زندگی:

کاهش تالاب به تغییر در سبک زندگی جوامع محلی منجر می‌شود. بسیاری از فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی که به تالاب وابسته هستند، تحت تأثیر قرار می‌گیرند. این موضوع به کاهش انسجام اجتماعی و از بین رفتن روابط اجتماعی در جوامع محلی منجر می‌شود.

آثار محیط زیستی:

۴.۱. کاهش تنوع زیستی:

تالاب شادگان به عنوان یک زیستگاه مهم برای انواع گونه‌های گیاهی و جانوری، نقش حیاتی در حفظ تنوع زیستی دارد. کاهش مساحت این تالاب به کاهش تنوع زیستی و از بین رفتن گونه‌های نادر منجر می‌شود. این موضوع نه تنها به اکوسیستم تالاب آسیب می‌زند، بلکه به کل محیط زیست منطقه نیز آسیب خواهد زد.

۲. تغییرات اقلیمی:

تالاب‌ها نقش مهمی در تنظیم اقلیم محلی دارند. کاهش تالاب شادگان به تغییرات اقلیمی در منطقه منجر می‌شود، از جمله افزایش دما و کاهش رطوبت. این تغییرات به افزایش خشکسالی و کاهش بارندگی منجر می‌شوند که به نوبه خود تأثیرات منفی بیشتری بر کشاورزی و منابع آب خواهد داشت.

نتیجه‌گیری:

کاهش ۱۴۰۰۰ هکتار از تالاب شادگان یا حتی خیلی کمتر از آن، آثار مخرب اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و محیط زیستی به همراه خواهد داشت. این موضوع نه تنها به کاهش منابع آب و تولیدات کشاورزی منجر می‌شود، بلکه می‌تواند به بیکاری، نارضایتی اجتماعی و از دست رفتن میراث فرهنگی نیز منجر می‌شود. همچنین، کاهش تنوع زیستی و تغییرات اقلیمی از دیگر پیامدهای این بحران خواهد بود. بنابراین، ضروری است که اقدامات فوری برای حفاظت از تالاب شادگان و جلوگیری از کاهش آن انجام شود.

صادق سلامت- روزنامه‌نگار

مدیریت دولتی نوین برای بهبود عملکرد و پاسخگویی نظام سلامت

یادداشتی از؛ دامون رونق

مدیریت دولتی نوین (NPM) یک رویکرد مدیریتی است که با تلفیق اصول مدیریت بخش خصوصی و تاکید بر کارایی، اثربخشی و پاسخگویی، تحولی در شیوه اداره دولت‌ها ایجاد کرده است. این رویکرد در حوزه‌های مختلف، به ویژه بخش سلامت، اهمیت زیادی پیدا کرده است. با توجه به پیچیدگی‌های فزاینده نظام‌های سلامت و نیاز به مدیریت بهینه منابع، به‌کارگیری NPM می‌تواند راهکاری مؤثر برای رفع چالش‌های این بخش باشد. ریشه‌های این رویکرد به دهه ۱۹۸۰ میلادی بازمی‌گردد، زمانی که فشارهای اقتصادی و ضرورت کوچک‌سازی دولت‌ها، مفاهیمی همچون خصوصی سازی، تمرکززدایی و مدیریت مبتنی بر عملکرد را مطرح کرد. کشورهایی مانند بریتانیا، نیوزیلند و استرالیا پیشگامان اجرای این الگو بودند و نتایج مثبتی در بهبود بهره‌وری خدمات عمومی به دست آوردند.

نظام سلامت ایران با چالش‌های متعددی از جمله افزایش هزینه‌ها، بهره‌وری پایین، منابع محدود و ناپایدار، بی‌عدالتی در دسترسی به خدمات و ناکارآمدی در ارائه مطلوب خدمات سلامت روبه‌روست. مدیریت دولتی نوین می‌تواند با تغییر الگوهای مدیریتی، این چالش‌ها را به فرصت تبدیل کند. به‌کارگیری این رویکرد از منظر علمی و تجربیات جهانی می‌تواند به مزایای زیر منجر شود:

تخصیص بهینه منابع با تمرکز بر نتایج و ارزیابی عملکرد. ارتقای کیفیت خدمات سلامت و افزایش رضایت بیماران با تمرکز بر نیازهای آنها.

بهبود پاسخگویی از طریق شفافیت در فرآیندها و تصمیم‌گیری‌ها. کاهش هزینه‌ها با بهبود مدیریت منابع و فرایندهای داخلی. افزایش اعتماد عمومی با شفاف‌سازی و گزارش‌دهی مستمر.

تجربه کشورهای موفق نشان می‌دهد که پیاده‌سازی این الگو به راهکارهای زیر نیاز دارد: تعیین اهداف استراتژیک و قابل سنجش تدوین شاخص‌های عملکردی برای همه بخش‌های نظام سلامت به مدیران امکان می‌دهد پیشرفت‌ها را ارزیابی کنند و بر نتایج تمرکز کنند. نمونه موفق این رویکرد در نظام سلامت بریتانیا و استفاده از "شاخص‌های عملکرد ملی" (NHS Outcomes Framework) دیده می‌شود. بهره‌گیری از فناوری اطلاعات ایجاد پرونده الکترونیک سلامت (EHR) و به‌کارگیری سیستم‌های تحلیل داده‌ها برای مدیریت هوشمند منابع می‌تواند کارایی را افزایش دهد. مطالعات نشان می‌دهد که استفاده از هوش مصنوعی در مدیریت مراجعات بیمارستانی به کاهش هزینه‌ها و بهبود دسترسی منجر می‌شود. تمرکززدایی واگذاری اختیارات به سطح محلی می‌تواند انعطاف‌پذیری و سرعت پاسخگویی را افزایش دهد. تجربیات سوئد و نروژ نشان داده که تمرکززدایی منجر به بهبود دسترسی و افزایش بهره‌وری شده است.

مشارکت بخش خصوصی

مدل‌های مشارکت عمومی-خصوصی (PPP) در کشورهای اروپایی و آسیایی موجب افزایش رقابت و بهبود کیفیت خدمات شده‌اند. در ایران، اصلاح نظام بیمه ای و افزایش مشارکت بخش خصوصی می‌تواند کیفیت و کارایی را ارتقا دهد.

توانمندسازی نیروی انسانی

سرمایه‌گذاری در آموزش مدیران و کارکنان، همراه با ایجاد نظام‌های انگیزشی مبتنی بر عملکرد، به بهبود بهره‌وری کمک می‌کند. مطالعات نشان می‌دهند که ارتقای مهارت‌های مدیریتی به کاهش خطاهای درمانی و افزایش کارایی می‌انجامد.

ارزیابی مستمر عملکرد

استفاده از ابزارهای حسابرسی عملکرد و مدیریت کیفیت جامع (TQM) می‌تواند به شناسایی نقاط قوت و ضعف کمک کند و فرآیند بهبود مستمر را تسهیل کند.

در نهایت مدیریت دولتی نوین ابزاری کلیدی برای ارتقای اثربخشی و پاسخگویی نظام سلامت ایران است. برای موفقیت در اجرای این رویکرد، حمایت دولت، مشارکت بخش خصوصی، دانشگاهیان و مردم ضروری است. با پیاده‌سازی راهبردهای علمی، می‌توان نظام سلامتی، کارآمدتر و عادلانه‌تر ایجاد کرد که نیازهای بهداشتی و درمانی جامعه را به شکلی پایدار و مؤثر برآورده کند.

سرمقاله

درد بی درمان تمسخر

جعفر دیناروند

ارزش انسان به رفتار و کردار اوست. فعالیت‌های وی نشان دهنده‌ی میزان علاقه و گرایش، به سمت و سویی خاص است. در جمع می‌ماند تا ذات خود را پاسخگو باشد. قوانین را تدوین می‌کند تا یکپارچگی را معنا بخشد. آدمی از این نظر که انسان است، در رفتار و کردار خود دارای معیار و ترازو است. احترام به دیگران ایجاد احترام به خود می کند. همان طور که قابل احترام می‌شود باید به دیگران و همنوعان خود نیز چنین کند. خواسته ی او حفظ ارزشمندی است. چنین وضعیتی هم شامل خویش و هم دیگران می شود. آدمی از این نظر که دارای تفاوت‌هاست قابل پذیرش است اما این به معنای برتری جویی و خود پسندی نیست.آدمی در توانایی ها و استعدادها متفاوت است اما این هرگز به معنای غرور و خودپسندی نخواهد بود.ذات تمام آدم ها پاک و منزه است و این استمرار زندگی است که آن را دچار تغییر و تحول می نماید. از طرفی،روابط اجتماعی عاملی مهم در درک و فهم یکدیگر است. انسان بدون جمع قادر به زندگی سعادتمند نخواهد بود.تنهایی برای آدمی نوشته نشده است و این نفس اجتماعی است که تبادلات را ایجاد می کند.روابط افراد با هم و نیز جمع با جمع، نشان دهنده ی پیشرفت های انسانگرایانه است. در این میان، تزلزل در ارتباطات نیز قابل بحث می گردد.کسانی وجود دارند که این مهم را دچار مشکل می کنند.قهرهایی که میان انسان ها آغاز می شوند ممکن است تا جنگ و حذف فیزیکی نیز کشانده شوند.درگیری و باز شدن دروازه ی نکبت جنگ از همین نکات شروع می شود.بی ارزش دانستن همنوعان در روابط کلامی و عملی زمینه را برای عداوت و دشمنی باز می کند.تمسخر از جمله رفتارهای دشمن سازی است که بعضی از افراد بیمار، به آن دست می زنند. افرادی بیمار که با دست انداختن دیگران تلاش می کنند تا شان و منزلتشان را پایین کشند و از این طریق،خنده و مضحکه را رواج دهند.درون این افراد مملو از مشکلات روانی است که گاه تزلزل شخصیت نیز باعثی بر اقدامات می گردد.شاید همین دون بودن است که او را به فرمان دون کشیدن دیگران می کشاند. ریشخند زدن و القاب غیر واقعی استفاده کردن برای دیگرانی که این چنین نیستند خصوصا در حضور او و گاه عدم حضور،نوعی درد است که فرد مسخره کننده دارد.درمان آن هم رها نمودن تمسخر در میان جامعه است.کدامین انسان سالم خواهان مسخره ی خود یا دیگران است؟هر اندازه انسان والاتر شود احترام و ارزش همنوع خود را بیشتر رعایت می کند.مسخره کردن از جمله رفتار هایی است که نشانه های آدمیت را زیر سئوال می برد. ریشخند به دیگران زدن و خود، حتی به صورت مصنوعی خندیدن، نشانه ای از این رفتار نادرست است.کسانی که از او والا ترند،بیشتر مورد خطاب قرار می گیرند.برای آن ها حدود هم ترسیم شده نیست.دیگران را خنداندن نه برای شادی است بلکه تنها افرادی خاص را پایین کشیدن است. آن ها،همیشه در نابسامانی قرار دارند و البته در بسیاری از موارد قبر خود را خود می کنند.دیگرانی که تحمل کمتری دارند دشمنی را چاشنی کار می کنند و در صدد حذف او می گردند.دشمنی با تمسخر یکی از خطرناک ترین نوع عداوت است. شان و منزلت اجتماعی و فردی برای تمام انسان ها قابل تصور است.آنچه این منزلت را دچار تزلزل یا کاهش می نماید عملکرد خویشتن است.تمسخر در نزد جامعه ای که فهم و شعور بالایی دارد. پذیرفتنی نیست. به هر حال،استهزاء می تواند فردی یا جمعی باشد. تفاوتی میان بی ارزشی آن نیست.کس یا کسانی که چنین رویه ای دارند بدون شک بیمارند که گاه خود نیز از آن آگاه نیستند.بدیهی است که نوع تمسخر هم مداخله گر در شخصیت افراد مسخره کننده است.شدت و ضعف دارد و زمانی حتی، بزرگ و کوچکی را رها می کند. بدین ترتیب می توان میان انواعی از تمسخرها تفاوت قائل شد اما این بدان معنی نیست که نوع رفتار، پذیرفته شده باشد. درد است و جامعه باید برای زدون آن اقدام نماید. تمسخر به دلیل تاریخ طولانی که دارد تا به امروز قابل علاج نبوده است.باید درون ها را نگریست تا چاره ها را حدس زد. سنگینی و وقار در چنین افرادی موجودیت ندارند و بر همین اساس است که با گذشت زمان تنها افرادی خاص که چندان ارزشمندی والایی ندارند در اطراف او می مانند. تمسخر در هر جامعه ای را باید دلیل بر مشکلی اجتماعی دانست که ممکن است بر سایر مشکلات نیز افزون شود.تمسخر، رفتاری بیمارگونه است که ریشه در درون و تاریخ شخصیت فرد دارد.